

skal udgaa, skal jeg blot foreløbig bemærke, at jeg ikke er ret paa det Nene med, hvorvidt den ærede Landssthingsmand har anset det for overslødigt, at det i Loven foreskrives, at der i Vedtagten skal tages Bestemmelse om disse forskellige Punkter, — saaledes maatte det vel efter Affattelsen af Endringsforslaget nærmest forstås — eller om det er den ærede Landssthingsmands Mening, at det skal forbydes Kommunerne at træffe denne Bestemmelse i Vedtagten. Saaledes som Endringsforslaget er affattet, gaar det jo kun ud paa, at Litra b., c. og d. skulle udgaa, hvilket altsaa vil sige, at der ikke i Loven skal staa, at Vedtagten skal indeholde Bestemmelse om disse Punkter. Jeg har imidlertid Frugt for, at det egentlig er den ærede Landssthingsmands Mening, at der slet ikke maa finde nogen Underfølgelse af Dyrene Sted i Slagtehuset og heller ikke nogen saadan Underfølgelse af Kjødets Beskaffenhed som den, det her i Loven er paatænkt at tilveiebringe. Hvis dette er den ærede Landssthingsmands Mening, saa vil jeg sige, at dersom dette bliver vedtaget, saa vil Indholdet af Loven jo derved i Grunden have tabt al mulig Betydning, og det forekommer mig da, at det for at naae dette Maal vilde være rigtigere at stemme imod Lovforslaget. Det vil jo selvfølgelig ikke have nogensomhelst Betydning, at der oprettes Slagtehus og indføres Slagtetvang, naar der ikke derved gives Leilighed til at skaffe Wisshed for, at det Kjøb, som sælges i Kommunen, er fundt. Forinden jeg udtaler mig nærmere herom, skal jeg afvente den ærede Forslagsstillers Motivering af Forslagene. Som Forslagsstiller skal jeg iøvrigt blot til, hvad jeg tillod mig at ansøre saavel ved Lovforslagets Fremsettelse som senere ved dets 1ste Behandling, tillade mig at sige den Bemærkning, at det naturligvis dengang, da jeg besluttede mig til at stille dette Forslag, ikke har været overset, at det vilde være megen Tvivl underkastet, hvorvidt man i Repræsentationen vilde gaa ind paa at paalægge Kommunerne en Forpligtelse til at træffe en saadan Foranstaltning af Sundhedshensyn; men jeg troede dog ikke at burde undlade at fremkomme med et saadant Forslag, dels fordi det var min personlige Overbevisning — en Overbevisning, som jo heldigvis deles af ikke saa ganske Faa —, at Omsorgen for Befolkningens Sundhed nødvendigvis krævede, at en saadan Foranstaltning blev truffen i de større Byer, og dels fordi jeg ansaa det for meget problematisk, om der i nogen af vore Kommuner vilde findes det Syn paa og den Interesse for Sagen samt den Energi, som vilde høre til for at gennemføre den. Den Tvivl, som jeg saaledes nærede, er jo under Forhandlingen bleven fuldt bekræftet; men ved Siden deraf synes jeg dog at have kunnet spore, at der er en voxende Stemning for denne Foranstaltnings Nytte, og det vil jo være muligt, at denne Stemning efterhaanden kan i Ltage saaledes i Styrke, at der et eller andet

Sted kan blive virkelig Interesse for at skaffe Foranstaltningen tilveiebragt, naar, vel at mærke, den Hindring, som Lovgivningen hidtil har stillet for, at der med Nytte kunde arbeides hen dertil, bliver fjernet. Saaledes som Lovforslaget nu er foreslaet affattet af Udvalget, har det kun til Diemed at aabne de Kommuner, i hvilke der er tilveiebragt Samstemning om, at denne Foranstaltning bør tilveiebringes, Afgang til med Nytte at kunne arbejde hen paa at gennemføre samme, efterat de hidtil tilstedeværende Hindringer ere fjernede. Det er denne Betydning, som Lovforslaget har, og som jeg ikke tillægger saa ganske ringe Vægt. Hvorvidt det Gaab, som jeg har om, at der et eller andet Sted vil blive tilveiebragt et saadant Slagtehus og indført Slagtetvang, saa at alle de Ulemper, som følge af de spredtliggende Slagterier i en større By, derved vilde være hævede, vil gaa i Opsvølse, tør jeg naturligvis ikke udtale nogen Mening om i dette Dieblit; men jeg har dog det Gaab, at der et eller andet Sted vil blive begyndt dermed, og jeg har da paa den anden Side den fulde Overbevisning, at det vil gaa med denne kommunale Foranstaltning som med saamange andre, som det har kostet overordentlig Bønskelighed at tilveiebringe, nemlig, at naar først Foranstaltningen er tilveiebragt, og naar man har gjort sig bekendt med, hvilken Nytte den gjør, saa vil det Exempel, som er givet paa eet Sted, snart blive efterfulgt andre Steder.

Clausager: Det vil ses, at et Medlem af Udvalget foruden mig har tilladt sig at stille en lille Endring, som angaar en Tilføielse til § 1 i Udvalgets Forslag. Vi have dog troet, at det vilde være hensigtsmæssigt, om en saadan temmelig betydelig Foranstaltning, som det her dreier sig om, ikke just kan fattes af Kommunalbestyrelsen eller Byraadet med simpel Majoritet. Der kunde jo nok tænkes Tilfælde, hvor en sieblikkelig Stemning kunde bringe simpel Majoritet tilveie, men derimod ikke et større Flertal af Kommunalbestyrelsen, og vi ville finde det urigtigt, om en saadan sieblikkelig Stemning, som til en Tid kunde gjøre sig gjældende, skulde være istand til at paaføre Kommunen baade en saa stor Udgift og en Foranstaltning, om hvis Nytte der dog maatte siden kunde reises nogen Tvivl. Flertallet af Udvalget har imidlertid ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Dels henviser Flertallet til, at det er afvigende fra Kjøbstadkommunalloven af 26de Mai 1868, og dels mener der, at da en saadan Beslutning af Kommunalbestyrelsen kun kan faae Gylbighed ved Ministeriets Stadfæstelse, vil et mindre Antal af Styrelsens Medlemmer inden Stadfæstelsen kunne faae fornøden Leilighed til at gjøre deres afvigende Ansøelse gjældende. Ganke vist kan jo Mindretallet gjøre sin afvigende Mening gjældende; om det frugter noget, er en anden Ting. I selve Byraads- eller Kommunalbesty-